

*Diasporas
bērnu un jauniešu radošā
konkursa darbi
'četri gadalaiki'*

*Rudens posms
'Iebrienot rudenī'
2020.gads*

Iebrienot rudenī

III vieta

Lapas paliek dzeltenas,

Oranžas un sarkanas.

Dienas paliek īsākas

Un naktis - arvien garākas.

Vasaras karstās dienas ir cauri,

Rudens vēji pūš savu tauri.

Zeltainie meži tā, kā gleznas ir klāt.

Brīnos, kā rudens iebrien un nāk!

Marisa Byron, 13 gadi
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

Iebrienot rudenī

Septembris ir mēnesis kalendārā, kad sākas rudens. Ar ko tad rudens man ir tik īpašs? Iebriedīsim rudenī un apskatīsimies! Rudens ir arī tad, kad sākas skola. Es tagad eju 8. klasē amerikāņu un latviešu skolā. Dienas paliek īsākas un aukstākas, un nakts paliek garākas. Lai arī cik ļoti man patīk siltās dienas, tomēr garajām naktīm ir savs labums. Kad nakts paliek garākas, tad var labāk redzēt zvaigznes, kas spīd pie debesīm. Cilvēki sāk vilkt siltās drēbes. Rudenī visvairāk dižojas koki, bet pēc tam arī visvairāk cieš. Rudenī visas lapas paliek ļoti krāsainas, cilvēki par to ļoti priecājas, bet vēlāk oktobrī sākas lapkritis. Un koki paliek kaili, nevienam nevajadzīgi. Krāsošanās laiks ir tik skaists un lapas, kas maina krāsu ir maģiskas. Man arī patīk rudens, jo mēs svinam visādus svētkus - Miķeļdienu, Mārtiņus un Halovīnu. Mēs ar draugiem ejam dabūt daudz konfekšu. Visskaistākais rudens ir Katskiļos. Visi kalni ir oranži, sarkani un dzelteni, jo ir noklāti ar krāsainiem kokiem. Katskiļi ir vieta Ņujorkā, kur ir daudz kalnu, ūdenskritumu un mazu upīšu. Kad es braucu uz Katskiļiem, tad ceļmalas ir nosētas ar nokritušām lapām un - tālumā aiz pļavām redzami nebeidzami kalni. Lai nokļūtu tur, mēs braucam trīs stundas. Viss ir tik skaisti rudenīgs! No zaļās, sulīgās krāsas nav palicis pāri nekas. Parasti mūsu ģimene dodas pastaigā kalnos, kur skats ir tik foršs un tāls! Mājās sāk ziedēt rudens puķes. Īpaši populāras ir mārtiņrozēs. Mežā parādās sēnes, lauku sētās nogatavojas raža. Lāči un citi dzīvnieki sāk palikt apaļāki un omulīgāki, jo ēdiens drīz vairs nebūs tik viegli atrodams, tāpēc viņiem jāēd tik daudz, lai var izturēt ziemu. Viņi uzņem tik daudz taukvielu, lai ziemā būtu silti. Daži dzīvnieki taisa mīgas, lai varētu izgulēt ziemu. Arī putni rudenī sāk lidot prom uz siltām zemēm, bet es zinu: kad ziema paies, tad putni būs atpakaļ un priecēs mūs ar savām dziesmām. Cilvēki, tāpat kā dzīvnieciņi, arī sagatavo ēdienu, lai ziemā būtu ar ko mieloties. Rudens ir viens no vislabākajiem gadalaikiem, jo visi šie rudens krikumi to veido skaistu, varenu un priecīgu.

Kristers Leja, 13gadi
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

lidmašīna

Aer Lingus

mākoņi lietus mākoņi

vējš lietus un strīpa lejā

kas sagaida mūs

rudenī lapas slidenas

Jurgis Justs Strods, 7gadi

Diasporas latviešu valodas un kultūras pamatskola, Īrija

II vieta

Rudens ienāk pilsētā -

Laiks meklēt kastaņus.

Mēs ejam ārā savā sētā -

Ceļš zelta lapām nokaisīts.

Māja krāsaina rudenī.

Mīlestība visur apkārt.

Aurelija Cepparo Alne, 9gadi

Diasporas latviešu valodas un kultūras pamatskola

Iebrienot rudenī

Lapas sārtojas koku galos.

Ķirbi dārzā nograuzušas vāveres.

Lāči gatavojas ziemas guļai.

Zosis aizlido.

Rudens klāt!

*Katrīna Meixner, 11gadi
Nudžersijas latviešu pamatskola, ASV*

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

Katrīna Meixner, 11gadi
Nudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

Rudens

Mans mīļākais gadalaiks ir rudens. Rudens man vienmēr asociējas ar skaistu un saulainu laiku, kad paliek nedaudz aukstāks, bet tomēr ir patīkami sēdēt ārā uz soliņa un iet pastaigās uz parku. Rudens ir mana mīļākā sezona arī tāpēc, ka rudenī ir mana un manas mammas dzimšanas diena.

Rudenī koku lapas kļūst krāsainas. Dažas lapas paliek dzeltenas, dažas sarkanas, bet dažas lapas nemaina krāsu un paliek zaļas. Es dzīvoju Ņujorkā un, īpaši rudenī, man ļoti patīk saritināties uz dīvāna pie loga un vērot skaisto skatu uz parciņu, kas ir tieši mūsu mājas priekšā. Agros rītos es vēroju, kā cilvēki ātriem soļiem iet uz darbu, parasti nodūruši galvas un ietinuši kaklus biezās šallēs. Pusdienlaikā un pēcpusdienā es redzu cilvēkus, kuri izbauda rudeni lēniem soļiem staigājot cauri parkam un apbrīnojot krāsainās lapas. Mēs ar mammu arī bieži ejam pastaigāties, viņai tas ļoti patīk. Rudens ir īpašs ne tikai ar skaistajām lapām, bet arī ar mūsu ģimenes svētkiem. Dažas nedēļas atpakaļ bija mana un manas mammas dzimšanas diena. Manā dzimšanas dienā vecāki man sarīkoja lielu pārsteigumu. Mēs braucām ekskursijā uz Rhode Island. Man šis ceļojums ļoti patika, jo mums ļoti paveicās ar silto un saulaino laiku. Mēs braucām ar jahtu, staigājām gar akmeņaino plūmali un pat izbaudījām jauku pastaigu mežā. Bija tik jauki izbraukt ārā no pilsētas kņadas un izbaudīt rudeni klusākā gaisotnē!

Šis rudens man ir bijis visneaizmirstamākais, jo savā dzimšanas dienā dāvanā saņēmu sunīti, ko biju lūdzis vecākiem jau pēdējos piecus gadus. Sunīti mēs nosaucām par Angie. Viņai arī ļoti patīk rudens! Vairāk par visu viņai patīk spēlēties krāsainajās lapās.

Ryan Jaber, 12gadi
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

Zīmējuma autors: Ryan Jaber, 12gadi
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads*

lebrist rudenī

I vieta

No spoža saules siltuma -

uz aukstumu un vēju.

No zaļas spožas zālītes -

uz salnas baltumiņu.

No košas puķu ziedēšanas -

uz mazām brūnām sēklām.

No lielas tomātu ražas -

uz nokoptu tīru lauku.

Rudens mani sveicina: nāc, lēkā pa peļķēm!

Izbradā krāsainos paklājus

lapu virpulī jautrā!

***Krišjānis Kreichelt, 11gadi
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV***

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads*

**Zīmējuma autors: Krišjānis Kreichelt, 11gadi
Nudžersijas latviešu pamatskola, ASV**

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads*

Rudens mežā

Kad atnāk rudens, tad zvēriem ir jāgatavojas nākamajam gadalaikam - ziemai. Tas nozīmē - jāatrod māja un jāsigādā pārtikas krājumi.

Zvēri cītīgi meklē un vāc ēdienu, jo daudz kas vairs neaug līdz pavasarim. Visiem zvēriem ir jāēd, bet daži pat taupa ēdienu.

Lāčiem ir svarīgi ēst daudz, jo viņi neēdīs visu ziemu. Vilki var medīt ziemā, bet tas nav viegli. Daži putni paliek uz visu rudeni un ziemu savā dzimtenē, bet citi lido uz siltajām zemēm. Putni, kas lido uz siltajām zemēm, var pa ceļam atrast sev ēdienu.

Arī pats mežs mainās. Lapas sāk krist, dienas kļūst aukstākas un īsākas, bet nakts garākas. Mežā viss kļūst klusāks.

Aldis Bungas, 10gadi

Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads*

Zīmējuma autors: Aldis Bungas, 10gadi
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Rudens mežā

Koku lapas sāk mainīt krāsas un nokrīt. Zem lielās egles Zaķis Tims gatavojas apciemot Zaķa Makša ģimeni meža otrajā pusē. Zaķis Tims iepako ēdienu ceļam. Tad viņš skrien augšā pa lielām trepēm. Ticis pie durvīm - viņš tās attaisa un skatās ārā. Zaķis Tims redz smukas lapas, kuras rudens vējš pūš pa gaisu. Izskatās tā - it kā lapas dejotu! Zaķis Tims sāk lēkāt un priecāties par brīnišķīgo meža skatu. Viņš lēkā visu ceļu līdz zaķa Makša mājai. Zaķis Tims klauvē pie Zaķa Makša durvīm. Tajā pašā sekundē Zaķis Maksis tās atver. Zaķis Tims, Zaķis Maksis un viņa ģimene runājas un dzer burkānu tēju. Kad ir laiks iet projām, tad Zaķis Tims bēdīgi saka: "Atā!" - un turpina ceļojumu pa mežu. Zaķis Tims apstājas dažas reizes, lai apskatītu skaisto mežu rudens krāsās un pabildētu ar savu mazo fotoaparātu. Pēc trijām dienām ar lēkāšanu, burkānu tējas dzeršanu un bildēšanu, Zaķis Tims ir atpakaļ un klauvē pie savas mājas durvīm. Viņš dzird skaļu "Bums!" Durvis atveras un septiņi zaķu bērni sauc: "Tēti!" - un samīļo Zaķi Timu. Viņš ir tik priecīgs redzēt savus bērnus un sievu Aneliju!

Zanda Atkinsone, 10gadi
Nudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

Zīmējuma autore: Zanda Atkinsons, 10gadi
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

Rudens

III vieta

Man nepatīk rudens.

Vai tev patīk?

Man nepatīk lietus,

Man nepatīk mājas darbi,

Man nepatīk rudens,

Man nepatīk krītošas zīles.

Bet.

Man patīk mana dzimšanas diena rudenī.

Rudens ir OK.

Osvalds Ozoliņš-Čiu, 8gadi
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

OSVALDS
OZOLIŅŠ-ČIU

Zīmējuma autors: Osvalds Ozoliņš-Čiu, 8gadi
Nudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

Lecot iekšā rudenī

Vējiņš pūš un vējiņš kauc

Lapas krīt un lapas čaukst.

Gaidu spilgto rudeni.

Lapas maina krāsas daudz -

Dzeltens, oranžs, sarkans, brūns.

Omulīgas krāsiņas.

Kociņš kustas vējam līdzī,

Lapas dejo apburtas.

Lielu kaudzi redzu tur -

Ar krāsiņām visraibākām.

Kaudzē brien tik sliņķi-piņķi.

Garlaicīgi tas man dikti.

Lecu iekšā kaudzē es -

Pazūdu no pasaules!

Līva Kilgišova, 11gadi
Ņudžersijas latviešu pamatskola

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads*

*Zīmējuma autore: Līva Kilgišova, 11gadi
Nudžersijas latviešu pamatskola*

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads*

Rudens un Covid-19

Man patīk rudens,

Bet man nepatīk Covids.

Man nepatīk vilkt masku!

Es svinēju savu dzimšanas dienu bez draugiem.

Arī Latvijas dzimšanas dienu var svinēt tikai mājās.

Mums ir Latvijas karogs.

Dziedāsim Latvijas himnu!

Frederiks Doku, 9gadi
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

Zīmējuma autors: **Frederiks Doku, 9gadi**
Nudžersijas latviešu pamatskola, ASV

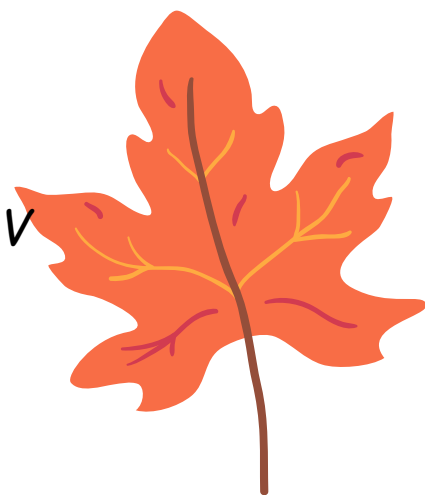

Iebrienot rudenī

Sagaidot rudeni, es jūtos laimīga un sajūsmināta. Vērojot krītošas lapas, es sāku justies tā, ka nāks pārmaiņas. Gaisā var saost rudenīgas smaržas, kad cilvēki dedzina aromātiskas sveces, kurina kamīnus un cep gardus saldumus. Ir ļoti jauki lēkt lapu kaudzēs un mest lapas gaisā. Visi bērni sagaida Helovīnus, jo tad mēs dabūsim konfektes. Man katru gadu patīk sameklēt jaunu Helovīnu kostīmu un sarunāties ar draudzenēm par viņu izvēlēm. Kad mēs ejam no mājas uz māju, tad mēs staigājam jūdzēm un jūdzēm, lai savāktu tik daudz konfekšu, cik mēs varam. Nākamie rudens svētki ir Pateicības diena. Tas ir laiks, lai sanāktu kopā ar radiem un svinētu lielu mielastu. Man ir daudzas jaukas atmiņas no iepriekšējiem gadiem sportojot pagalmā, kamēr tiek gatavotas vakariņas. Kaut arī dienas kļūst īsākas un laiks kļūst aukstāks, man vienmēr patīk rudens!

Kristīne Jātniece, 12 gadi
Nudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms 'Iebrienot rudenī' 2020.gads

Iebrienot rudenī

Vienu soli pēc otra garās ielas pazūd aiz manis.
Es sakārtoju masku uz savas sejas un eju tālāk -
iebrizdama krāsainajās lapās līdz potītēm.

Ir rudens.

Ilgais lietus saslapina manus matus un drēbes -
atstājot manu seju ar zilām lūpām un klabošiem zobiem.

Es apskatos apkārt.

Koku lapas simts un vienā krāsā

krīt no kokiem viena pēc otras.

Es iebrienu peļķē un dzirdu skaļu zvanu.

"Bet kā?": es domāju, "tas nevar būt!"

Es gandrīz paslīdu, bet nenokrītu.

Es pagriežos ap ielas stūri

un redzu, no kurienes nāk šī skaņa - no skolas.

Tas skats izskatās tik pazīstams, bet aizmirsts.

Tūkstoš jautājumu ieplūst man galvā.

"Ja zvans nav skanējis mūsu mazajā pilsētiņā jau gadus, kāpēc šeit zvana?"

Pieeju pie durvīm ar lielu piesardzību,

reizē ar augošu ziņkārību.

Durvis atveras un es redzu garu, lielu gaiteni.

Lēnām es sāku iet uz priekšu un ievēroju katru mazāko detaļu.

Lietus stipri līst uz jumta,

katrs solis atbalsojas cauri visai skolai.

Gar sienām ir raksti un zīmējumi, krāsaini un skaisti.

Es sāku justies tā, it kā es esmu šeit kādreiz bijusi.

Es atceros smieklus un smaidus, asaras un bēdas.

"Kas mainījās?": es domāju pie sevis, it kā es pati sev atbildētu.

Un tad es atceros.

Gabriela Pantele, 13gadi

Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

Zīmējuma autore: *Gabriela Pantele, 13gadi*

Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

Iebrienot rudenī

Rudens ir auksts,

Rudens ir silts.

Tagad neviens

Negrib iet ārā no pils.

Lapas sāk krist.

Viss, lai ir tīrs.

Kad tas būs tīrs,

Tad tas būs glīts.

Alex Nicolas, 12 gadi
Nudžersijas latviešu pamatskola, ASV

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads*

Iebrienot rudenī

Kad rudens nāk -

Es gaidu lapas:

Sarkanas, Oranžas, Dzeltas un Brūnas.

Viss tik romantiski un skaisti,

Bet lietus līst un prieki kūst,

Vējš pūš sejā un mati gaisā.

Diena bojāta, un jāiet mājās

Nekas man neizdodas,

gribu raudāt

Kāpēc ir rudens?

Es sev prasu.

Prieki un Bēdas, viss ir kopā.

Rudens ir savāds un tik foršs.

Priecājies, ka tev tas ir!

*Eva Piļkēviča, 11gadi
Salvadora, Brazīlija*

Rudens

Rudens ir tad, kad paliek auksts,

Kad lapas krīt.

Un lapas ir oranžas.

Visiem ir biezās drēbes,

Jo nāk aukstā Ziema.

Rudens ir visiem biezās drēbēs,

Jo lēnāk ir aukstāk.

Un pasaule paliek balta no sniega.

Katrīna Beltiņa, 11gadi
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads*

**Zīmējuma autore: Katrīna Beltiņa, 11gadi
Nudžersijas latviešu pamatskola, ASV**

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads*

Iebrienot rudenī

Interesantas lietas notiek rudenī
Enerģiskas vāveres sparīgi vāc krājumus ziemai
Brūnās baravikas gozējās meža ielokā
Rieksti paušķēdami krīt no lazdām
Ir lieli svētki visā dabā
Es lecu iekšā lapu kaudzē
Naigs ezītis aiztipina miglā
Ogas, dzēvenes un bruklenes - tik gardas!
Taisīt abolu zapti īstais laiks

Rutki izauguši tik brangi
Ugunsarkanā kļava kā ugunskurs manā pļavā
Deguns dažreiz nosalst rudens vējos
Elpot citreiz ir grūti, jo tik daudz ir jāskrien
Nu gan rudenim gals vaļā!
Īsti brīnumi!

Matīss Pantelis,
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms 'Iebrienot rudenī' 2020.gads

Iebrienot rudenī

Tumsa zaga saules starus
Daudz agrāk nekā vasarā.
Vējš pūš līdz bērni trīcēt sāk,
Nevis apsedz kā sega plecus.
Koki novelk čaukstošo lapu tērpu,
Līdz tie stāv neaizsargāti
kā laiva vētrā.

Lapu pārklājs ar uguņu krāsām sedz mīkstu zaļu sūnu,

Līdz tā modīsies no ziemas dusas.

Aukstums ķircina ar sniega solījumu,

Bet no sniega ne miņas.

Vējš čukst kokiem, lai atdod lapas,

Bet daži spītīgi turas pretī.

Mežs kļūst mierīgs un kluss bez putnu dziesmām,

Paliek vairs tikai viņu atbalss.

Ģimene kurina ugunskuru,

Un skatās, kā dzirksteles aizdzen tumsu.

Vecmāmiņa pieliek vēl vienu segu pie gultas,

Lai siltums paliek, kad aukstums sāk klauvēt.

Koku zari velk zelta kleitas -

Viss ir tik skaists!

Ieelpo svaigo gaisu un vēro,

Kā lapas bezgalīgi griežas dejā,

Jo tas viss pazudīs vienā acumirkli.

Ziema dzen rudens zeltu -

Līdz viss, kas paliek, ir atmiņas -

Iespējams, visvērtīgākais zelts no zeltiem.

Ella Damratoski, 14gadi

Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa rudens posms
'Iebrienot rudenī' 2020.gads

"Atkal jau rudens...

Tas šogad zelta vērtē,

Jau vēji tam odas dzied,

Vijoli sētas renstelēs atkal jau spēlē.

Vien gājputnu balsis - tās debesīs skrien.

Un es tām līdzī

Kļavu lapās puteņojū.

Es smejos, es skumstu,

Dzīvoju tā, kā vien to protu!"

(Gunita Barščaуска 2020)

Dārgie bērni un jaunieši!

Man ir patiess prieks par jūsu atsaucību un piedalīšanos Diasporas bērnu un jauniešu daiļrades konkursā "iebrienot rudenī". Vēlos pateikties jums visiem par jūsu brīnišķīgiem dzejoļiem, sacerējumiem un jaukajiem zīmējumiem. Paldies par jūsu drosmi, neatlaidību un vēlmi mēģināt ko jaunu. Es ne tikai neizsakāmi priecājos redzēt starp jums jau pazīstamu dalībnieku darbus un vārdus, bet priecājos arī iepazīties ar jauniem autoriem, kuri šajā jaukajā rudens dzejoļu maratonā piedalās pirmo reizi. Priecē tas, ka dalībnieku skaits jau bija mazliet vairāk kā pavasarī - tas ir fantastiski! No sirds vēlos pateikties vecākiem, skolotājiem un visiem tiem, kas atbalsta un iedrošina, un attīsta bērnu un jauniešu talantus rakstīšanā, zīmēšanā. Paldies jums, ka esat atbalsts jaunajai paaudzei. Jo tikai mēs visi kopā varam palīdzēt mūsu bērniem augt un pilnveidot viņu talantus nākotnē. Manuprāt, visi konkursa dalībnieki ir pelnījuši uzslavas jau par to vien, ka uzdrīkstas lidot un izsapņot savus sapņus.

Paldies jums, ka jūs esat!

Gunita Barščaуска,
Latviešu autoru klubs "Baltie vārti" Īrijā, 2020.

*Ziemas posms
'Iepikot ziemu'
2021.gads*

DIASPORAS BĒRNU UN JAUNIEŠU RADOŠO
DARBU KONKURSS

IEPIKOT ZIEMU!

ŽŪRIJA:

DZEJNIECE ANNA RANCĀNE

DZEJNIEKS UN LITERATŪRZINĀTNIEKŠ KĀRLIS VĒRDIŅŠ
AUTORU KLUBA "BALTIE VĀRTI" AUTORE GUNITA BARŠČAUSKA

ATBALSTA: LATVIEŠU VALODAS AGENTŪRA
LATVIJAS REPUBLIKAS VĒSTNIECĪBA ĪRIJAS REPUBLIKĀ

ORGANIZĒ: INGRIDA TĀRAUDA,
LATVIEŠU AUTORU KLUBS "BALTIE VĀRTI" ĪRIJĀ

LATVIEŠU AUTORU
KLUBS
BALTIE VĀRTI
ĪRIJĀ

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

...īt pa ceļu

mozeņš začs

ceļa molā

kūka sāta

bryuni sorkona

a začaits zīmā dzeivuoja

storp kūkim jauni

sprauni kūki

guoja garom

palāks vylks

lylys lylys acs

zača sirsneņa treisuļoja

..a tod

suocēs nakts

lobu puorsoku

laiks

Jurgis Justs Strods, 8g.v.

Latviešu valodas tiešsaistes skoliņa, Īrija /bāzes vieta/

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Laiks pikoties!

Viss ārā balts un auksts,

Pat ezers sasalis.

Visu koku zari balti,

Pat mans deguns nosalis.

Tagad laiks ir priekiem sniegā -

Būvēt sniegavīru.

Jāveļ kopā sniega bumbas,

Lai top lielais vīrs.

Kaimiņbērni ciemos nāk

Sniegavīru lūkoties;

Baltās ziemas diena klāt -

Tagad laiks ir pikoties!

Aldis Bungas, 4.klase
Nudžersijas latviešu pamatskola,

Iepikot ziemu

Iepikot ziemu?

Tik aukstu un vieglu.

Iepikot vienu dienu,

Lai rīt zinātu, pēc kā skrienu?

Iepikot ar dusmām

Vai mīlestību?

Iepikot ziemu.

Alex Nicolas, 7.klase
Nudžersijas latviešu pamatskola

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

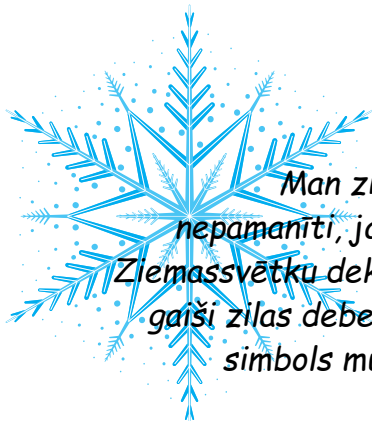
I vieta

Aurelija Cepparo Aļne, 9g.v., Francija,
Diasporas latviešu valodas un kultūras pamatskola

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms 'Iepikot ziemu' 2021.gads

Mana ziema Kalifornijā

Man ziema ir pavisam savāda - ne sniega, ne ledus. Mūsu pusē ziema atnāk nepamanīti, ja vien ieskaties kalendārā vai veikala skatlogos. Tad gan var redzēt Ziemassvētku dekorācijas un atlaides precēm. Lai gan ārā laiks ir silts un saulains, kā arī gaiši zilas debesis, mūsu ģimene dodas nopirkt eglīti jau decembra sākumā. Eglīte ir simbols mūsu ziemai un maniem vismīļākajiem svētkiem - Ziemassvētkiem.

Šajā laikā ir daudz interesantu un foršu tradīciju.

Manas vismīļākās Ziemassvētku tradīcijas ir egles pirkšanas un atvešanas process, egles izpušķošana, piparkūku cepšana, baudīt Ziemassvētku vakara maltīti un dāvanu saņemšana Ziemassvētku vakarā, kā arī Ziemassvētku dienā.

Nopirk egli nav viegls darbs! Man un brālim vajag atrast, izvēlēties visbrangāko, vissmaržīgāko, visskaistāko un vislatviskāko eglīti. Eglītes rotāšana nav joks! Eglī pušķojam un pārpušķojam vismaz trīs vai četras reizes. Un tādās reizēs gadās, ka tiek saplēsti vairāki rotājumi. Tomēr visiem ir liels prieks!

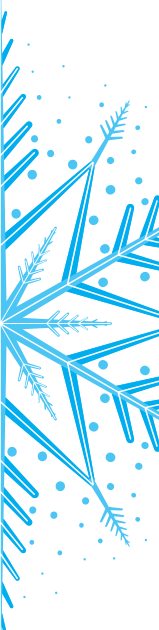
Man patīk cept piparkūkas, jo man tās ĻOTI garšo! Cepumi labi smaržo. No piparkūku mīklas es varu izspiest dažādas cepumu figūriņas - spieķīšus, vīriņus, zeķītes, cimdiņus un sirsnīņas. Cepumus es rotāju ar krāsainu cukuru un glazūru. Kad piparkūkas ir atdzisušas, es tās labprāt apēdu. Tās ir ļoti gardas! Es pagājušajos svētkos apēdu vairāk nekā vajag, jo cepumu bundža ātri bija tukša.

Es gaidu Ziemassvētku mielastu 24. decembra vakarā, jo tad vecāki ir pagatavojuši daudz garšīgu ēdienu. Katru gadu Ziemassvētku vakara maltītē ir šķiņķis ar medu, cepti dārzeņi, kāļi un kartupeļi, pupiņas, pelēkie zirņi, pīrāgi, sutināti kāposti, salāti un konfektes no Latvijas. Vislabāk man garšo šķiņķis ar medu un krāsnī cepti kartupeļi, jo tas ir rets ēdiens mūsmājās.

Man patīk saņemt Ziemassvētku dāvanas gan Ziemassvētku vakarā, gan Ziemassvētku dienā. Lai saņemtu dāvanas, man vajag noskaitīt dzejoli vai nodziedāt kādu Ziemassvētku dziesmu. Pēc uztāšanās es eju pie eglītes un izvēlos vienu no manām dāvanām. Tajā brīdī man jāmēģina uzminēt, kas ir iesaiņots. Varbūt tas ir kaut kas, ko es ļoti gribēju. Vai arī būs kāda dāvana, ko es neesmu sagaidījis. Man patīk padomāt par tiem cilvēkiem, kas man ir uzdāvinājuši dāvanas. Vislabākā dāvana, ko es esmu saņēmis Ziemassvētkos ir pelēks NASA T-krekls. Man vismīļākā vieta svinēt Ziemassvētkus ir mājās kopā ar ģimeni.

Kad es domāju par ziemu un Ziemassvētkiem, es zinu, ka Ziemssvētkus ir vērts gaidīt!
Ar cerību, ka kādu reizi uzsnigs sniegs!!

Eduards Zeltiņš-Kalniņš, 12g.v.,
Losandželosas latviešu skola

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Kad snieg sniegs...

III vieta

Laiks apstājas, kad sniegs snieg.

Kad meitene ar māsu devās ārā pastaigā uz mežu, viss bija kluss, bet ne vientuļš. Koki viņu apkampa ar aukstām rokām, pārslas netaisīja nekādu troksni, bet galvā varēja iedomāties drebošu melodiju, kas svilpoja caur koka izstieptajām rokām, kamēr pārslas dejoja līdzi, un, kad satikās ar zemi, tās palika tur guļošas, līdz vējš tās aiznesa uz laimīgāku zemi. Viņas brīda pa dziļo sniegu ar katru soli un pēdu sniegā iztraucējot pilnīgo klusumu, līdz meitene vairs negribēja staigāt.

Un kad viņa beidzot atlaidās baltajā sniega jūrā, viņa skatījās augšup, kā koka aukstās, baltās asaras tecēja uz zemes. Viņa aiztaisīja acis un juta tās trauslās asaras, kad tās sekundē izkusa uz vaiga un drīz bija grūti atšķirt koku asaras no savām.

Bet koki var labi glabāt noslēpumus savos stiepļveidīgajos pirkstos.

Kad viņa attaisa acis, tad viņa ierauga saules dziestošās elpas saplūšanu ar viņas pašas vieglo elpu, kas ir tik labi redzama ziemas aukstumā, kā dūmi no skursteņa. Saule cīnās zaudējošā cīņā, kad mākoņi nozog viņas pēdējos saules starus. Un meitene aiztaisa acis vēlreiz, lai viņas fantāzija varētu viņu izglābt no tumsības. Neskaidri, viņa dzird, ka māsa saka, ka ir vēls un viņām ir jāiet mājās. Māsa sāk doties turp, kur māte un tēvs viņas gaida ar siltu ugunsgrūdu un mīlestības apliecinājumiem. Bet meitene knapi paver acis, viņa tikai redz pēdas sniegā, kur māsa lēnām paliek kā vēl viena ēna naktī.

Laiks apstājas, kad sniegs snieg.

Meitene nezināja, cik ilgi viņa tur ārā sēdēja, stāstot noslēpumus kokiem, lai viņi varētu būt vientuļi kopā. Bet, kad viņa pēdīgi atvēra acis un sāka paciest tumsības nepanesamo smagumu, viņa vairs neredzēja māsas pēdas. Dziļi lielajā mežā, kamēr vējš pūta sniegu, kā spoks ziemas aukstumā, un pat zvaigznes nedejoja plašajā debesu pagalmā, viņa bija viena pati, it kā neviens tur nemaz nebūtu bijis.

Ella Damratoski, 14g.v.,
Nudžersijas latviešu pamatskola

Mežs ziemā

Snieg sniegs lielām pārslām. Ārā ir tik auksts, ka liekas - salu var dzirdēt. Tepat aiz kalna var redzēt mežu, kas ir sasnidzis balts. Ejot tuvāk var redzēt, ka eglēm ir smukas, baltas kleitas. Arī čiekuriem eglēs ir baltas cepurītes. Aiz lielās egles sniegā redzamas mazas pēdiņas. Interesanti, diez, kurš dzīvnieks tās tur ir atstājis... Ejot tālāk pa baltu taku - ieraugu mazu stirniņu. Viņa mierīgi guļ biezajā sniegā. Pēkšņi iedziedas putns. Paskatoties augšup redzu spilgti sarkanu kardinālu. Skaistais putns turpina dziedāt. Pēkšņi kaut kas sakustas zem krūma. Tūlīt arī ieraugu baltu zaķi aizskrienam prom. Es nekad nebūtu domājusi, ka ziemā mežā notiek tāda rosība. Dzīvnieki un putni arī priecājas par balto sniegu!

Ella Gulbe, 11g.v.,
Ņudžersijas latviešu pamatskola

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Iepikot ziemu

Man patīk būt ziemā.

Man patīk būt sniegā.

Man patīk slēpot

Un man patīk vērot.

Vērot ziemu un vērot sniegu,

Kā snieg lielas pārslas

Un kā veidojas lāstekas.

Man patīk brist pa sniegu

Un man patīk iepikot ziemu.

Man patīk celt sniegavīru

Un man patīk ēst sniegu.

Ziema var būt visāda,

Un katra sniegpārsla var būt citāda.

Tāpēc man patīk būt sniegā.

Tāpēc man patīk būt ziemā.

Eva Brūvere, 6. klase,
Nudžersijas latviešu pamatskola

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads*

Ziema

Ziema, ziema

Man patīk ziema.

Iesim pikoties sniegā,

Uzspēlēsim hokeju!

Ziema, ziema

Man patīk ziema.

Iesim slidot, iesim slēpot,

Dzersim saldu šokolādi!

Jūs taču redzat,

Kā man patīk ziema!

**Frederiks Doku, 9g.v.,
Nudžersijas latviešu pamatskola**

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Iepikot ziemu

Sniega pikas lido uz visām pusēm.

Es jūtu, kā viena man iesit pa seju.

Aukstums pāršalc manam ķermenim.

Es krītu uz zemes.

Mīksts un pazīstams sniegs paglābj mani no cietās zemes, un es smejos.

Mēs visi smejamies.

Kopā.

Es paveros apkārt uz burvīgo pasauli,

Un smaids sāk rotaļāties manā sejā.

Sniegs ir pārklājis visu, ko es varu redzēt:

Mājas, kokus, mašīnas, ielas, dārzus.

Viss ir balts.

Sniegs izskatās kā viena liela sega, bet tā padara visu, ko tā aizskar, saltu un ledainu.

Es ieskrienu iekšā mājā pēc siltuma.

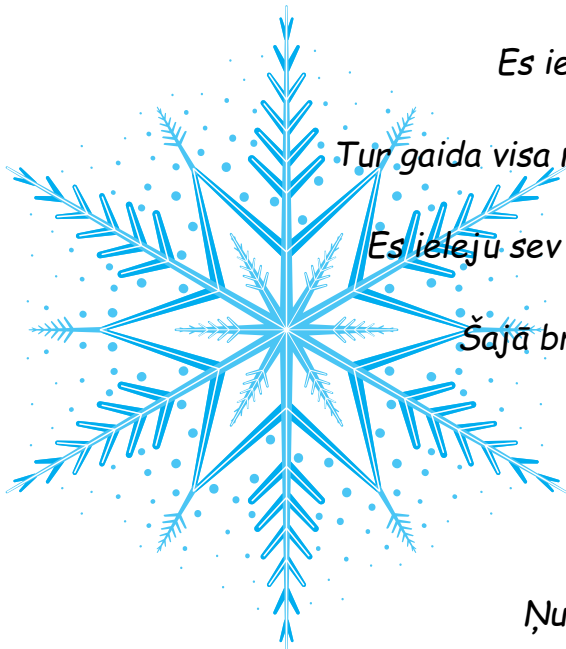
Tur gaida visa mana ģimene spēlējot spēles un smejojoties.

Es ieieju sev karsto šokolādi un apsēžos ar pārējiem.

Šajā brīdī man nav jāuztraucās par neko.

Laiks apstājas!..

Gabriela Pantele, 13g.v.,
Nudžersijas latviešu pamatskola

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

BALTS SNIEDZIŅŠ

Balts sniedziņš tik krīt un krīt

Un lielas kupenas veidojas,

Man gribas tur mīt.

Es skrienu ātri gērbties,

Lai kupenās varētu pērties

Un kā sniega eņģelis vērsties.

Aukstas sniegpārslas man virsū krīt

Un rozā vaigi ar vien vairāk spīd.

Cik jauki, ka ziemā balts sniedziņš krīt!

Hayden Johnson,
Nudžersijas latviešu pamatskola

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

ZIEMA

Ziema ziema ziema

mana mīļā ziema

sniegs krīt un vējš pūš

Sniega kalnus ārā grūž

Ziema ziema ziema

mana mīļā ziema

Sniegu ēdu lāstekas laizu

Mežā slēpot skreju

Ziema ziema ziema

mana mīļā ziema

svētkus svinēt prieks

pīrāgus ēst pirarkūkas grauzt

Kopā ar ģimeni būt

Ziema ziema ziema

mana mīļā ziema

Pikoties slidot ragutām traukt

Tie tik ir prieki man

**Juris Burčards, 8g.v.,
Bostonas latviešu skola**

Iepikot ziemu

Mazais cīrulītis lido pa mežu meklēdams siltumu. Šogad sniegs apsedz mežu, ir pirmais gads, kad sniegs apsedz katru koka zaru. Uz zemes sniega kupenas ir tik milzīgas, ka zaķiem ar lielām kājām, ar ko var rakt bedres, jāpalīdz briežiem, lai tie tiktu pie zaļās zāles. Dažreiz visa zāle sniegā ir brūna, sausa, negaršīga un neēdama. "Ir labi, ka cilvēki ziemā vienmēr izmet sēkliņas, ko es varu ēst. Es nevaru iedomāties, cik grūti būtu, ja es būtu zaķis vai briedis," Cīrulis bija nolaidies pie vāveres un sacīja. "Bet vismaz viņiem ir biezi kažoki. Man nav nekāda silta kažoka. Man tikai ir spalvas." Vāvere atbildēja: "Ja gribi, vari pie mana koka atnākt. Tur ir silti." Cīrulis teica, "Jā." Viņš smaida. Jebkurā gada laikā var atrast draugus.

**Kaiva Atkinson, 12g.v.,
Nudžersijas latviešu pamatskola**

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads*

Ziema

Ziema ir mīļa man

Sniegs ir visur skaistumam

Ziema prieku dāvā man

Ziemas dienas jaukas man

Patīk sniegā spēlēties

Sniega bumbas veļt

Sniega vīru brašu ceļt

Cietoksni tam blakus veļt

Pikoties ar draugiem steigt

Kamēr sniegs un sals ir te

Ziemas dienas jauktas mums

Ziema mīļa tev un man

*Kārlis Burčards, 10g.v.,
Bostonas latviešu skola*

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Sniegs snieg.

Nu jau var ārā iet!

Slēpot, slidot, braukt ar ragaviņām.

Uz upes braucu ar slidiņām,

Ceļu sniegavīru lielu

Un tad kliežu:

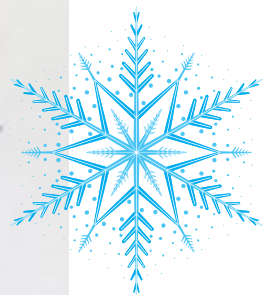
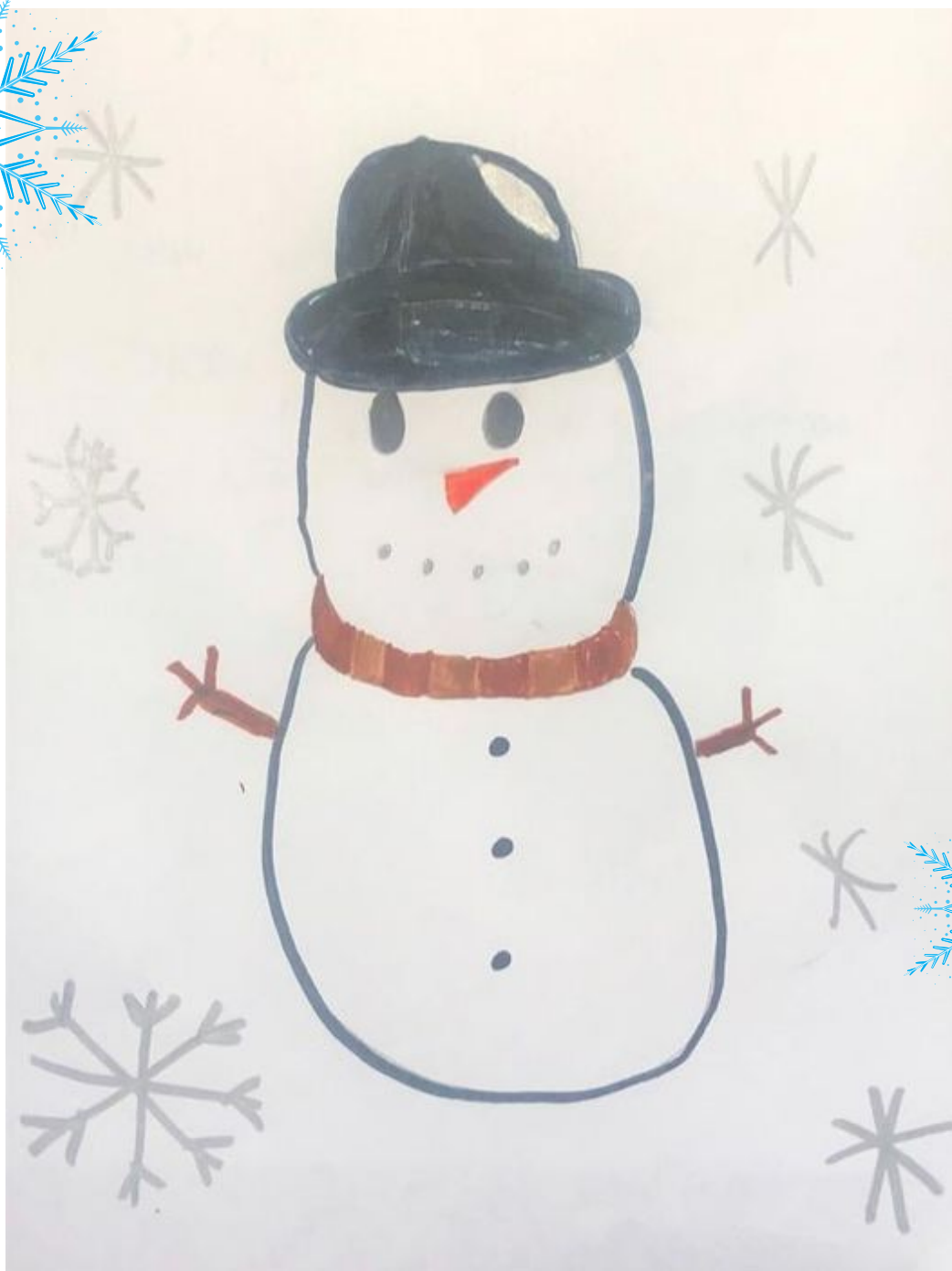
"Es mīlu ziemu!"

***Katrīna Beltiņa, 5. klase,
Ņudžersijas latviešu pamatskola***

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads*

**Zīmējuma autore: Katrīna Beltiņa, 5. klase,
Nudžersijas latviešu pamatskola**

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Ziema

Sniegpārslīņas lēni krīt,
visa pasaule ir balta.
Vecais Lausks nāk,
ar savu cirvi sizdams.

Kaķis skatās pa logu,
bērni ar ragavām brauc.
Pa nakti ir sasnidzis daudz,
divas pēdas vismaz.

Laukā bērni ceļ sniegavīru
un šļūc pa kalnu lejā.
Neviens negrib iet iekšā,
ir tik forši būt ārā.

Mamma sauc no mājas,
nāc iekšā, kakao ir gatavs.
Un visi sāk skriet mājup,
siltu kakao gribēdami.

Katrīna Meixner,
Ņudžersijas latviešu pamatskola

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads*

Ziemas rīts

Es pamostos

un - viss ir balts.

Bezgalīgs prieks!

Kupli koki apsniguši,

Viss ir tīrs un viss ir spīdīgs!

Es apģērbjos

Un skrienu ārā.

Sniega kupena līdz ceļiem.

Es krītu augšpēdus!

Viss ir kluss un viss ir gaišs.

Sniegs mani apņem kā mākonis.

Sniega pārslas krīt uz vaigiem.

Balta laime ir visapkārt!

*Krišjānis Kreichelt, 5.klase,
Nudžersijas latviešu pamatskola*

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Ziemā ir auksti un daudz sniega, bet man patīk sniegs!

Ielas ir ledainas. Man patīk ledus. Man jābūt uzmanīgam, kad braucu ar mašīnu, lai neslīd!

Eju uz mājām. Man patīk būt siltā mājā pie kamīna, kad ir auksts ārā!

Man ziemā patīk slēpot. Es esmu labs slēpotājs! Es slīdu pa kalnu ļoti ātri!

Augstu kalnā man patīk visvairāk, jo tad mans brauciens no kalna ir ilgs. Arī sniega augstumā ir vairāk, bez sniega viss ir drūms.

**Kristaps Lazda, 6.klase,
Nudžersijas latviešu pamatskola,**

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Iepikot ziemu

Kristine Jatnieks

kristine.jatnieks@skola.lv

Iesniguši cilvēki ieguļ.
Egļu zari rotā māju.
Piparkūku smarža nāk no virtuves.
Izkūst leduspuķes logā.
Kamīnu iekurina.
Ogu tējas vārās.
Tumšs vakars nāk ātri.

Zābaki žūst.
Iesildās bērni.
Eņģeļu iespaidumi sniegā paliek.
Mīkstās segās ietinās visi.
Ugunskurs izdziest.

Kristīne Jātnieks,
Nudžersijas latviešu pamatskola

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms 'Iepikot ziemu' 2021.gads

II vieta

Kā puķes gribēja iepikot ziemu

Vienā baltā un sniegainā dienā, virtuvē, uz palodzes podos, glīti sēdēja Bazilika, Prīmula, Alpu vijolīte, Gerbera un Kartupelis.

"Ārā ir uzsnidzis jauks sniedziņš un mums vajag palikt šeit.": nopūtās Bazilika, kura sēdēja uz pārpildītās palodzes kopā ar citiem istabas augiem. "Un mums vajag skatīties, kā Līva ar savu labāko draudzeni pikojas sniegā": dusmīgi noburkšķēja Kartupelis. "Izskatās tik bezgala jauki!": Prīmula bēdīgi nopūtās. "Ai, kā es gribētu to arī pamēģināt!": viņa vēl piemetināja. "Mēs arī.": visas virtuves puķes nopūtās un nolaida savas galviņas. Dažām puķēm pat ziedlapiņu krāsa mazliet nobālēja.

"Es labprāt papikotos ar ziemu, bet - ko jūs pārējās domājat par šo?": pajautāja Alpu vijolīte. Visas kārtīgi apdomāja un atbilde visām bija pilnīgi vienāda. Visas gribēja iepikot ziemu, jo neviena nekad nebija bijusi ārā sniegā.

Todien ārā bija ļoti, ļoti auksts un uz logiem bija uzaugušas graciozas leduspuķes, un tās slepus noklausījās virtuves puķu sarunā. Leduspuķes visu dzirdēto pastāstīja leduspuķu fejai. Mīļā feja apžēlojās par puķēm uz palodzes.

Nākamajā dienā feja aizlidoja pie nelaimīgajām puķēm un nobūra viņas par bērniem. Bet tikai piekodināja, ka pēc četrām stundām viņas atkal pārvērtīsies par puķēm, kā agrāk. Puķes, bērnu izskatā, pateicās fejai un izskrēja laukā pie Līvas un viņas draudzenes. Līvai tie likās, kā parasti bērni no kaimiņu mājām, vienīgi viņu ziemas drēbes izskatījās pārāk puķainas un vasarīgās krāsās.

Puķes redzēja milzīgo sniega kalnu, kurš piederēja Līvai un viņas draudzenei. Līva pastāstīja, kā viņu kalns bija radies. Vienā dienā atbrauca ekskavators, kurš pārkrāva sniegu no mašīnu stāvvietas vienā lielā čupā, izjauca Līvas un viņas draugu iepriekšējo kalnu, tā izveidojās jauns sniega kalns. Viņas draudzene pastāstīja, ka viņas nosaukušas šo kalnu par "Mount Everest". Everestis ir īsts kalns un atrodas uz robežas starp Ķīnu un Nepālu, un tas ir visaugstākais kalns pasaulē.

Puķes no sākuma pikojās viena ar otru, tad ar Līvu un, protams, arī ar viņas draudzeni. Pēc tam viņas brauca ar ragavām, vārtījās sniegā un beidzot uzcēla sniegavīru. Visi bija tā aizrāvušies, ka pavisam aizmirsā par vēlēšanos iepikot ziemu. Laiks pagāja tik ātri, ka neviens nepamanīja, ka pagājušas gandrīz četras stundas. Puķes tikai saprata to, kad viņas ieraudzīja, kā uz Kartupeļa bērna galvas bija uzaugušas divas lapiņas. Visas puķes ātri atvadījās no jaunajiem draugiem un aši, aši skrēja mājās.

Kad visas jau bija uz palodzes, tad Gerbera pajautāja Kartupelim: "Bija forši, vai ne? Īpaši pikošanās!" Tikai, kad viņa tos vārdus bija izteikusi, visi saprata, ka viņi atstāja nabaga Kartupeli ārā, sniegā.

Tajā pašā laikā Līva pamanīja Kartupeli ārā, sniegā, jau puķu formā un ienesa iekšā, domādama, ka viņas mamma to bija izmetusi ārā, jo Kartupelim īsti nav vietas sēdēt virtuvē uz palodzes.

Kad Kartupelis atkal ērti sēdēja virtuvē, viņš nerunāja ne ar vienu, jo bija diezgan dusmīgs uz saviem kaimiņiem, ka viņi bija atstājuši viņu ārā. Beigās Kartupelis saviem labajiem draugiem piedeva, kad tie bija sirsniņi viņam atvainojušies.

Un tā todien visas puķes pamēģināja iepikot ziemu.

Līva Kilgišova, 11g.v.,
Ņudžersijas latviešu pamatskolas

Ziema

Kā gribas man tur ārā sniegā,
Kur visi zvēri miegā!
Vēl - no debesīm pārslas krīt...
Tur, kur visas zvaigznes mīt.
Šī skaistā ziemas diena,
Ir nu tikai viena.
Iesim ārā šajā dienā,
Spēlēsimies mīkstā sniegā.
Es gribu būvēt sniegavīru,
Bet nezinu, kā to pataisīt dzīvu!
Metos uz ceļiem un ķeros klāt
Sniega bumbas ripināt.
Tā paiet pāris stundas -
Un nu jau saveļu bumbas.
Tās saceļu kopā lielas,
Lai visi redz to no ielas.
Burkāns dod smaidu sejā
Un acīs ogles iedegas dejā.
Tas iepriecinās ikvienu
Un sveicinās visus ik dienu.
Te silti ir ārā sniegā,
Nemaz acis nekrīt miegā.
No debesīm, kur zvaigznes mīt,
Pavisam lēnām pārslas krīt.

Madara Bungs, 12g.v.,
Ņudžersijas latviešu skola

Iepikot ziemu

*Kad daba iet gulēt dziļā miegā,
Tad to pārklāj baltā kārta sniega.
Ledus un lāstekas kvēlo un laistās,
Sniegs ar balto prieku visādi saistās.*

*Spelgoņa laikā sniegpārslas spīd,
Bērni ar pikošanos viens otru dīd'.*

***Marisa Byron, 13g.v.,
Nudžersijas latviešu pamatskola***

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Iepikot ziemu

Sniegs ir tik mīksts un pūkains!

Es brienu pa to un dzirdu, kā tas

gurkst zem manām kājām.

Lienu zem mana cietokšņa, lai

neviens nevarētu man trāpīt ar sniega piku.

Es cītīgi šķūrēju sniegu, lai

varētu nedaudz nopelnīt kabatas naudu.

Es ar prieku laižos no kalna ar ragaviņām,

Tad piekusis ar pūlēm pārņāku mājās.

Novelku slapjo jaku - un

tun mani gaida īpašā karstā šokolāde.

Ar zefīra gabaliņiem, mmmm.

Matīss Pantelis,
Ņudžersijas latviešu skolas

Ziemas pantiņš

Man patīk ziema.

Vai Tev patīk? Vai nepatīk?

Man patīk sniegs.

Man patīk aukstums.

Un garšo kakao.

Mammai patīk sniega vētras,

Bet brālim - ēst sniegu.

Ziemai patīk šis pantiņš.

Un viņai arī garšo kakao.

Es eju ārā, atā!

**Osvalds Ozoliņš-Čiu, 8g.v.,
Nudžersijas latviešu pamatskola**

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Sniegs

Sniegs ir balts,

Sniegs ir salds.

Sniegs uz jumtiem un

Sniegs uz pirkstiem.

Sniegs visapkārt man.

Sniegā slēpjas daudzi zvēri:

zaķi, lūši,

pūces, truši

Ziemā dusa viņiem salda.

Pavasari gaida tie.

***Pēteris Burčards, 11g.v.,
Bostonas latviešu pamatskola***

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Ziema

Dažiem no mums patīk ziema, bet dažiem - nē. Es varu ar pārlicību teikt, ka es esmu no tiem, kuriem ziema patīk. Jau no agras bērnības man patika ārā staigāt un izbaudīt ziemas priekus. Tomēr visvairāk ar ziemu man asociējas viens smieklīgs atgadījums.

Dažus gadus atpakaļ, kad es biju maziņš, mēs staigājām ārā. Tajā dienā bija uzsnidzis daudz sniega. Es teicu: "šņo, šņo". Man ļoti patika sniegs un mana mamma gribēja uztaisīt bildi, kā es sēžu sniega čupā. Tad viņa mani uzlika uz sniega čupas un es pilnīgi pazudu sniegā. Mani pavisam nevarēja redzēt! Mamma blāva: "Ryan! Ryan!", kamēr viņa mēģināja mani dabūt ārā. Man ar šo smieklīgo stāstu saistās vārds "ziema".

Ryan Jaber,
Nudžersijas latviešu pamatskola

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads*

Sasildīt ziemu

Man patīk siltums, tāpēc es ziemā taisu savu vasaru. Es kurinu kamīnu. Man ļoti patīk skaldīt malku. Latviešiem ir teiciens "Ratus taisi ziemā, bet ragavas taisi vasarā". Es taisu ragavas vasarā un dedzinu kamīnu ziemā. Mūsu sētā ir daudz sakritušu koku. Mēs ar tēti tos sazāgējam un saskaldām. Tad es saskaldītās malkas pagales sakrauju vienā grēdā. Man patīk būt siltumā, kad ārā ir auksti.

***Tāļivaldis Kreichelt, 14g.v.,
Nudžersijas latviešu pamatskola***

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Iepikot ziemu

Ziema ir auksta un nemīlīga. Tik auksta un nemīlīga, ka pārklāj visu ar savu salu. Sals sēž uz zemes, uz koku zariem, uz krūmiem un mājām. Ūdens ir sasalis. Nekas nekustas.

Viss izskatās, ka būtu pagalam. Es pat pirkstus nevaru pakustināt. Kad nekas nekustas, pēkšņi sniegs sāk birt. Krīt un krīt! Sniegs krīt un pārklāj visu ar baltu segu. Viss pazūd zem baltās segas, tikai var redzēt koku galotnes. Visi ceļi ir apsegti. Nav kur iet! Viss it kā nozudis. Viss it kā nomiris. Tikai koki stāv kā zaldāti pie pils vārtiem. Pēc četrām dienām nāk pirmie ceļotāji, viņi iet uz pilsētu tirgot ādas un mēbeles. Viņu zirgi un rati iegrimst sniegā tieši tāpat, kā grimtu dubļos. Nevar braukt! Tikai staigāt. Daži griežas atpakaļ, bet drosmīgākie iet uz pilsētu.

Drīz arī briedis iznāk no skuju koku meža. Viss ir tik kluss un mierīgs! Briedim nav jāuztraucas, ka satiks mednieku. Viss ir ziemas pasaulē.

**Tāivaldis Spanier, 6. klase,
Nudžersijas latviešu pamatskola.**

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Lielais Sniegavīrs

Kādu ziemas dienu sniga un divi pelēni – Pēteris un Maksis – izlēma būvēt vislielāko sniegavīru. Viņi uzvilka siltas drēbes un devās ārā. Cik daudz sniega sasnidzis! Pelēni bija tik priecīgi!

Pēteris un Maksis sāka velt sniega bumbu sniegavīra pamatam. Viņi vēla un vēla, un vēla veselu stundu! Kamēr pelēni vēla sniegu bumbu, citi meža dzīvnieki sanāca skatīties. Tie bija nepacietīgi un visu laiku jautāja: "Vai sniegavīrs drīz būs gatavs?"

Pēc dažām stundām velšanas, popkorna ēšanas un kliegšanas, ļoti veca un zinīga pūce teica: "Man ir ideja! Kā būtu, ja mēs palīdzētu Maksim un Pēterim?"

Meža dzīvnieki bija priecīgi palīdzēt. Pusnaktī sniegavīrs bija pabeigts. Visi bija tik noguruši, ka aizmiga turpat pie sniegavīra.

Nākamajā dienā visi apkampās un teica viens otram "atā".

Tā tapa jauna tradīcija – visi meža zvēri katru ziemu draudzīgi sanāk kopā, lai celtu lielo sniegavīru.

**Zanda Atkinson, 4.klase,
Nudžersijas latviešu pamatskola**

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa ziemas posms
'Iepikot ziemu' 2021.gads

Iepikot ziemu

Baltas, aukstas pārslas

Krīt no pelēkas debess.

Ielas pārklāj

Balta, mīksta sniega sega.

Bērni vizinās ar ragaviņām pa kalnu,

Veļ sniegavīrus.

Uz aizsaluša ezera

Meitenes daiļi slido.

Puiši būvē sniega mājas

Un met viens otram sniega pikas.

Vecākie puiši

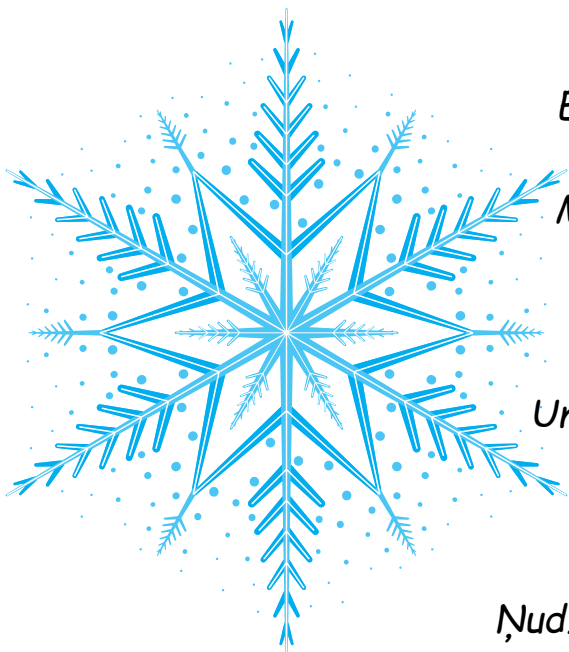
Palīdz šķūrēt sniegu.

Es sēžu pie silta kamīna -

Mīkstas zeķes man kājās,

Dzeru karsto šokolādi

Un apbrīnoju skaisto ziemu.

Zinta Lazda, 13g.v.,
Ņudžersijas latviešu pamatskola

II vieta

Kā būvēt Sniega māju

Vai gribi būvēt sniega māju? Tad šis stāsts tev būs interesants!

Pats galvenais - tev ir nepieciešams sniegs un ūdens.

Labākā vieta, kur māju uzcelt, ir - mežā, jo tur nav vēja.

Vispirms uzcel sniega sienu. Tad uzlej uz tās ūdeni. Pagaidi, kamēr ūdens sasalst - tad siena būs cietāka un stabilāka. Pēc tam taisi vēl trīs sniega sienas. Tās arī aplej ar ūdeni.

Mājas jumtu vislabāk gatavot no kartona. Labākais logu un durvju variants ir apaļi logi un apaļas durvis, jo tos var viegli izveidot mājas sienā. Mājas forma ir kvadrāts.

Diemžēl sniega mājā nav ērti dzīvot. Pirmkārt, tajā ir ļoti auksti.

Otrkārt, sasildīties nav viegli, jo ugunsķuru šajā mājā nevar kurināt.

Ja tu gribi māju apgaismot, tad ieliec lampu ar baterijām. Manā sniega mājā var ienākt trīs cilvēki. Durvis un logi ir mazi. Kāpēc?

Lai vecāki netiktu iekšā.

**Lāklans Hildebrants, 4.klase,
Nudžersijas latviešu pamatskola**

*Pavasara posms
'Modinot ziedoni'
2020.gads*

Konkursa "Modinot ziedoni!" žūrija:

Anna Rancāne /dzejniece, Latvija/

Gunita Barščaуска

/autoru klubs "Baltie vārti", Īrija/

Ingrīda Tārauda

/autoru klubs "Baltie vārti", Īrija/

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa pavasara posms
'Modinot ziedoni' 2020.gads

Laiks celties, pavasar!

Laiks celties, mosties un augt, pavasar!

Laiks celties, puķes!

Ejiet zemē un augat,

Lai dotu cilvēkiem prieku!

Laiks celties, lāci!

Ej skriet pa mežu!

Ar tavām brūnām, resnām un lielām ķepām.

Meklē lietas, ko nest mājās!

Laiks celties, lapsa!

Ej uz mežu meklēt ēdienu!

Uz mājām ēst un uz gultu dienas beigās!

Tad dari to pašu atkal rītā.

Laiks celties, ozolkoks, kļavas koks un ābolkoks!

Iedodiet man ēnu pavasarī, kad ir karsts.

Vai iedodiet man ābolus, ko ēst.

Pavasarī man patīk kāpt kokos.

Aleksandris Soucie,
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa pavasara posms
'Modinot ziedoni' 2020.gads

Pavasaris klāt

Dzīvnieki lec, skrien un peld,

Nāk pavasaris.

Pienāk bēdīgais lietus -

Nāk pavasaris.

Pavasari smaržīgas,

lielas, krāsainas puķes zied,

Pavasaris klauvē pie durvīm -

Pavasaris ir klāt,

Bērni sagaida Lieldienas.

Vecmāmiņa cep maizi, cepumus un kliņģeri,

Priecīgi bērni meklē olas -

Lieldienu zaķis skrien pa pasauli.

Bērni šūpojas un sit olas.

Pavasaris ir atnācis Latvijā,

Amerikā un Francijā,

Lāči iet meklēt ogas, ko ēst,

Mātes ir sajūsminātas par Mātes dienu.

Pavasaris ir atnācis.

Anna Soucie,

Ņudžersijas latviešu pamatskola

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa pavasara posms
'Modinot ziedoni' 2020.gads

Katrīna Meixner,
Nudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa pavasara posms
'Modinot ziedoni' 2020.gadā

Pavasaris

Tik skaistas, krāsainas, sīkas puķes ir visur.

Es varu redzēt un smaržot.

Es varu redzēt un smaržot,

Jo tās ir visskaistākās visā pasaulē.

Es skrienu tik ātri, viegli un dūšīgi,

Jo gribu tikt mājās, lai redzētu pavasara zaļumus.

Kamēr es skrienu, es jūtu vēju.

Tik spēcīgu vēju uz manas sejas!

Es, ar manu draugu, mēs skrienam pa lauku.

Ne kopā ar mani, bet manā sirdī.

Mans draugs ir mana tēva, mātes un omamas sirdī,

Un būs tur mūžīgi.

Pavasārī mēs lēkājam, ejam un skrienam.

Es nevaru bez drauga skriet.

Bet man ir jāskrien,

Jo, ja es neskriešu,

mana drauga tad vairs nebūs.

Kristof Spellēn,

Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Pavasaris!

Pavasaris ir ļoti skaists, jo visapkārt ir pielenītes. Ir tik silts, var ārā spēlēties ar draugiem. Man ļoti patīk spēlēt futbolu ar kaimiņiem. Var dzirdēt, kā vāveres skrien. Pavasarī var audzēt puķes, bet dažreiz stirnas tās apēd. Es nevaru sagaidīt, kad es varēšu iestādīt dārzu! Kad līst lietus, tad visas puķes aug ļoti ātri. Man ļoti patīk magnolijas un amariļļi. Man istabā uz palodzes aug amarillis. Uz otras palodzes aug baziliks, koriandrs un pētersīļi. Drīz es iestādīšu šos garšaugus savā dārzā!

Krišjānis Kreichelt,
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa pavasara posms
'Modinot ziedoni' 2020.gads*

Pavasaris

Pavasaris sākas

un daudzas lietas mainās.

Puķes plaukst no zemes,

putni dzied ar skaistākajām balsīm.

Visi dzīvnieki mostas.

Cilvēki sēj un stāda.

Dienas paliek

arvien garākas un gaišākas.

Nav jāvelk lielas

jakas.

Sportošana laukā.

Lieldienas mēs svinam.

Un visi priecājas!

Matīss Pantelis,
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa pavasara posms
'Modinot ziedoni' 2020.gads

Mazs zirneklis

Kūku redz

Mašīnas salonā

Pa televizoru Kolizejs

Zvirbuļi saka - stop

Rozā koku zari un stumbri

Pavasaris tos izgaismo

Kokos durvis un logi

Magones podiņos

Zirneklis arī kļūst rozā

Un tīklu tamborē

Aplī

Jurģis Justs Strods, 7g.v.,

Diasporas latviešu valodas un kultūras pamatskola, Īrija

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa pavasara posms
'Modinot ziedoni' 2020.gads

Modinot bērnu

Bērns ar mani runā par pavasara laiku.

Kad mēs runājam - puķes zied un zeme silst.

Kad mēs runājam - kokiem aug zaļas lapas.

Un mēs runājam par jautriem nodomiem.

Bērns ar mani spēlē videospēles, basketu un futeni.

Kad mēs spēlējam - saule spoži spīd.

Kad mēs spēlējam - putni dzied.

Un mēs spēlējam zaļajā zālē.

Bērns ar mani smejas ļoti daudz.

Kad mēs smejamies - ābeles un ķirši zied.

Kad mēs smejamies - mums apkārt smaržo visa daba.

Un mēs smejamies ar lielu smaidu.

Bērns ar mani staigā pāri pļavām.

Kad mēs ejam - tauriņi lido ar mums.

Kad mēs ejam pa dzeltenu pieneņu pļavu...

Un mēs staigājam ar lielu prieku.

Šajā pavasara dienā es un bērns - esam modušies.

Kad mēs pamodāmies - mums atvērās acis.

Kad mēs pamodāmies - mums atvērās prāti

Un mēs tikām vaļā no ļauna,

Jo, kad vasara sāksies, ar mani un bērnu būs tikai saule un prieks.

Maksimiliāns Rathod.,
Nudžersijas latviešu pamatskola ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa pavasara posms
'Modinot ziedoni' 2020.gads

Kur ir pavasaris?

Pavasaris klāt!

Kur gan tas ir?

Neredzu to es.

Varbūt te?

Varbūt tur?

Varbūt aizgāja pagulēt?

Kur viņš varētu gan būt?

Vai viņš būtu zaķu alā,

Vai uz koka tanī zarā?

Kur gan viņš guļ?

Pie zaķiem alā?

Nē, nē, nē!

Kādā koka zarā?

Nē, nu, nē!

Bet, kur viņš tad ir?

Es zinu! Es zinu!

Tas mīļais pavasaris guļ . . .

Viņš guļ puķu dobē!

Iesim aši, bērni, tur!

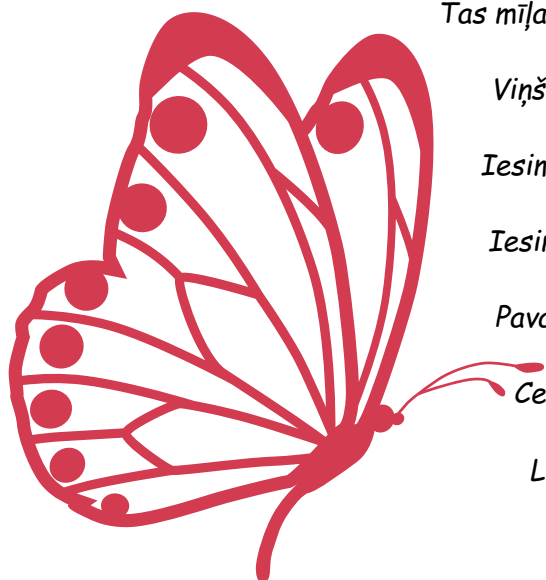
Iesim viņu modināt!

Pavasari, pavasari,

Celies augšā tu!

Lūdzu, lūdzu!

Mīļi lūdzu!

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa pavasara posms
'Modinot ziedoni' 2020.gads

Bērni viņu dikti lūdza.

Pavasaris necēlās.

Puikas viņu kutināja,

Meitas viņu čukstināja.

Nu, nekas tiem nelīdzēja.

Pēkšņi kādam radās doma

Un sāka dziedāt tie:

„ Ak, tu, pavasari, celies augšā nu!

Saulīt silda, vējiņš pūš,

Nāc, nu, celies augšā!”

Brīnumi nu gan!

Viņš ātri kājās lēca,

Un visi bija priecīgi,

Un visi bija jautri.

Tad pavasaris uzbūra

Skaistus pļavā ziedus.

Un bērni devās turpu

Jautri dziedādami:

„Ak, tu, brīnumainais, skaistais ziedonis!

Tu dodī mums daudz prieka un mīlestības!”

Līva R. Kilgišova,

Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa pavasara posms
'Modinot ziedoni' 2020.gads

Modinot Ziedoni

Saltais sniegs kūst un strauti atkal čalo.

Siltums atgriežas un gaišā saule atkal staro.

*Putni čivina no savām ligzdām, dzied dziesmu, gaviļē,
Kamēr Lieldienu zaķis lec un visiem priecīgas Lieldienas vēl.*

Pumpuri raisās un asni dīgst,

Kamēr no alām lienot ārā mazās pelītes pīkst.

Vēji šalc, pērkons rūc vai saule spīd,

Nekad nevar zināt, kāda būs diena un - kādi pārsteigumi tajā mīt.

Krāšņi saulrieti pie jūras un riteņbraucieni vēlu vakarā,

Tie padara mani par mani pavasara pasakā.

Tukša lapa stāv uz mana galda.

Tā gaida, lai es to piepildu ar manām domām un vārdiem.

Es pieeju pie galda un paņemu rakstāmo rokā.

Savijot to starp maniem pirkstiem, jūtot to pazīstamo, silto sajūtu,

Ko es esmu gaidījusi, pat meklējusi, kas beidzot ir manās rokās.

Es sāku pildīt lapas un manas rokas skrien ātrāk nekā jebkad ir skrējušas,

*Manas domas traucas no vienas pie otras nepacietīgi rodoties
- ātrāk nekā manas rokas var paspēt tās pierakstīt.*

Rodas jauna pasaule.

Atveras durvis uz nebijušo.

Vai mani tur gaida epifānijas?

Es ievelku elpu un ienirstu.

Ziedonī.

**Gabriela Pantele, 12 gadi,
Nudžersijas latviešu pamatskola, ASV.**

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa pavasara posms
'Modinot ziedoni' 2020.gads

Es modinu ziedoni

Ja pavasaris nāk - maijs nāk.

Maijs ir, kad viss paliek krāsains.

Puķes, debesis un zaļas lapas.

Es esmu ziedoņa bērns.

Es esmu maija bērns.

Es nesu jaunas pārmaiņas dabā.

Laiks ir silts un dažreiz auksts.

Var iet ārā stādīt puķes vai spēlēt bumbu.

Var vērt baseinu vaļā un var sākt peldēt.

Visas labas lietas notiek maijā.

*Es modinu ziedoni
Un atveru pasauli pavasarim!*

Kristers Leja, 13 gadi,
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Skrituļošana pavasarī

*Mans dēlis labāk ripo,
Kad sētā ziedon's nāk,
Kad putni dzied un čalo,
Un saule spīdēt sāk.*

Man vējš gar ausīm svilpo,

Kad strauji traucos es.

Tad lecu, griežos, raujos

Uz augšu putniem līdz!

**Tāivaldis Kreichelt, 13 gadi,
Nudžersijas latviešu pamatskola, ASV**

Modinot ziedoni

Lācis pamodās "Opsā". Viņš piecēlās, tad uzmodināja sievu: "Celies jau, nu!" "Labi, labi", pēc tam abi aizgāja meklēt kaimiņus, taču viņi nebija mājās, tad abi redzēja kādu puķi, kas nebija parasta puķe, tā runāja. Sieva Roze piegāja tuvāk: "Klau, puķīt, vai tu runā?" "Jā, nu, jā! Mani sauc Ziedīte, kā tev un vīram vārds?" "Man - Roze, vīram - Niks". "Nu, vai tu...", tad visi ieraudzīja, ka pārējie dzīvnieki cēlās, visi stiepās un teica "čau" un smaidīja. Sāka līt lietus, bet nevis bēdīgi visi bija, teica: "Urā, pirmais lietus!" Pēc tam visi ieraudzīja Ziedīti un jautāja: "Ko, vai tai puķītei ir mute un acis? Nevar būt!", bet visi tad čaloja ar Ziedīti. Par zemi pārlaidās nakts un visi aizgāja mājās gulēt. No rīta visi "hopsā" ēda brokastis, bet aizmirsu mazgāt zobus, muti un seju, bet varēja tūliņ redzēt Ziedīti. Visiem tagad bija bērni skolā, kad visi tika, kur Ziedīte bija vakar, Ziedītes vairs nebija tur. Nebija vairs nekādas runājošas puķes tur. Vai kaut kas notika ar Ziedīti? Visi kļuva bēdīgi un daži sāka raudāt, bet visu laiku Ziedīte tur bija, tikai viņa bija zem Nika kājas un tad tieši 10:00 no rīta kaut kas brīnišķīgs notika. Visi dzirdēja šo zem Nika kājas: "Nik, nost no manis, tas sāp!" Visi biju priecīgi redzēt Ziedīti, bet... Roze ieraudzīja, ka viņi vēl neatrada kaimiņus. Tā abi skrēja dabūt bērnu Maksi un devās meklēt kaimiņus. 2 stundas vēlāk viņi atrada kādu vēstuli, kas teica: "Čau, veči! Mēs aizgājām ekskursijā. Būsim mājās 20.00. Uz redzēšanos, atā! Jūsu kaimiņi." Niks atcerējās, ka viņa kaimiņi vienmēr raksta vēstules ar "Čau, veči" sākumā. Viņiem vajadzēja būt tuvu. Viņš iedomājās - viņi visi 3 ieraudzīja kādu laivu otrā pusē dīķī. Viņi tika otrā pusē laikā, lai redzētu viņu kaimiņus. Dīķī "PALĪGĀ!!" viņas kļūda pārsteigušas Niku un Rozi, kas paņēma abas laivā un tika uz sauszemes. Tad kaimiņi stāstīja savu stāstu... BEIGAS!

Zanda Atkinsons,
Ņudžersijas latviešu skola, ASV

Modinot Ziedoni

Pavasaris nāk un viss sāk mosties.

Atmostas koki un puķes sāk locīties.

Vizmo zāle, glāstīta ar rīta rasu.

Agri no rīta skan putnu dziesmas,

Saulīte spīd un stari kā liesmas.

Attaisi logus, laid svaigumu iekšā!

Redzi, kā puķes zied mājas priekšā!

Ej ārā un skaties, kur kokos tek sveķi!

Sācies laiks, ko sauc par pavasari.

Marisa Byron, 13 gadi,
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa pavasara posms
'Modinot ziedoni' 2020.gads

Modinot Ziedoni

Es atveru durvis uz savu dārzu -

Ārā brūni bezlapaini koki.

Nepatīkami auksts pūš vējš.

Es varu redzēt caur mežu kaimiņu māju.

Paiet dažas dienas un - atkal dodos ārā.

Kas tur? Kaut kas zaļš mēģina no zemes izplaukt!

Saulīte spīd, var sajūst drusku siltumu,

Un tālumā var dzirdēt sīku putnu skaņas.

Dzelteni, lillā un rozā pumpuri no zaļās zāles lien laukā,

Balti pumpuri koku zariem aplaisti,

Saule aiz mākoņiem dažiem stariem silda.

Es ievelku smaržīgu pavasara gaisu.

Drīz vien jauna pasaule mani gaida -

silta saulīte iesilda zemi un manu sirdi.

Zem kokiem zaļas zāles paklājs ar krāsainiem ziediem.

Un biezas zaļas lapas tagad sedz skatu uz kaimiņa māju!

Ziedonis mostas, pavasaris klāt!

Zinta Lazda, 13 gadi,
Ņudžersijas latviešu pamatskola, ASV

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa vasaras posms
'Uzziedēt vasarā' 2021.gads*

*Vasaras posms
'Uzziedēt vasarā'
2021.gads*

*Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa vasaras posms
'Uzziedēt vasarā' 2021.gads*

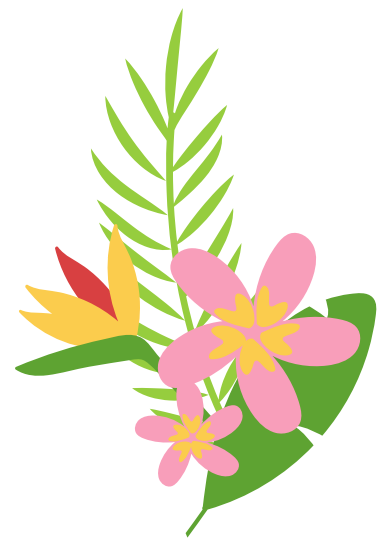
**DIASPORAS BĒRNU UN JAUNIEŠU
RADOŠO DARBU KONKURSS
UZZIEDĒT VASARĀ!**

ŽŪRIJA:
DZEJNIECE UN PUBLICISTE ANNA RANCĀNE /LATVIJA/
RAKSTNIECE, DZEJNIECE, DRAMATURĢE,
MĀKSLNIECE,
ŽURNĀLU REDAKTORE UN DIZAINERE RŪTA MEŽAVILKA /LATVIJA/
AUTORU KLUBA "BALTIE VĀRTI" AUTORE GUNITA BARŠČAUSKA
ATBALSTA: "KURKULĒNS", LAIKRAKSTA "RĒZEKNES VĒSTIS" AVIZE AVIZĒ
BĒRNIEM /LATVIJA/
LATVIEŠU AUTORU KLUBS "BALTIE VĀRTI" /ĪRIJA/
ORGANIZĒ: INGRIDA TĀRAUDA,
LATVIEŠU AUTORU KLUBS "BALTIE VĀRTI" /ĪRIJA/

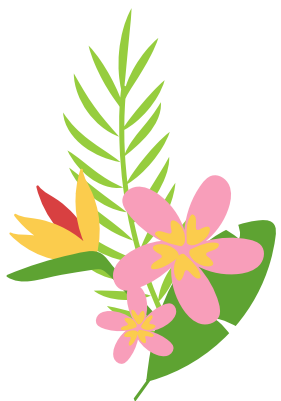

**LATVIEŠU AUTORU
KLUBS
BALTIE VĀRTI
ĪRIJĀ**

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa vasaras posms
'Uzziedēt vasarā' 2021.gads

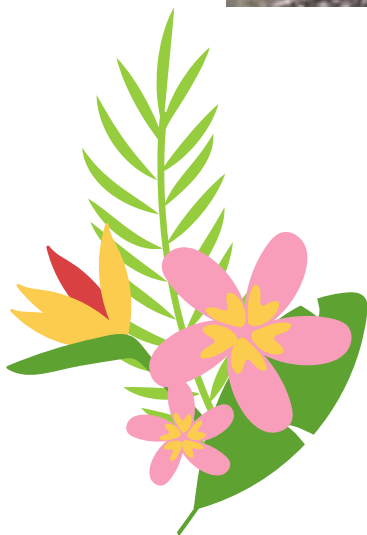

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa vasaras posms
'Uzziedēt vasarā' 2021.gads

sidrabiņa lietiņš lija
vasariņas vakarā
sidrabiņa karaliene
savus pēļus purināj'
sidrabiņa lietiņš lija
i pār mežu i pār lauku
sidrabiņa lietiņš lija
ir manā pagalmā
nu es staigāj' sudrabota
visu garu vasariņu
Laimes mātes villainē
paša Dieva paspārnē

Irbe Bārbala Kārkliņa, 8g.v.,
Rēzeknes novads, Latvija

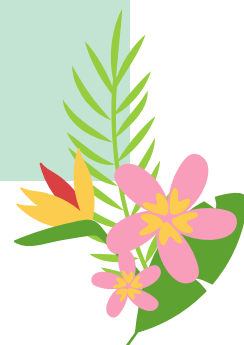

Diasporas bērnu un jauniešu radošo darbu konkursa vasaras posms
'Uzziedēt vasarā' 2021.gads

es maza nāriņa
es ūdens meitiņa
ūdenī dzimu
ūdenī augu
sauc māmiņa mani
mājās
teic - nesamērcē
kājas
bet es aizpeldu
tālāk
jo esmu nāriņa
maza

Irbe Bārbala
Kārklīņa, 8.g.,
Rēzeknes novads,
Latvija

*Noslēgumā - saites, kur vari atrast informāciju par
konkursa norisi, rezultātu paziņošanu, u.c.
interesantumus:*

- <https://www.facebook.com/profile.php?id=100063714756635>
- <https://baltievaarti.wordpress.com/radoso-darbu-konkurss/>
- https://www.youtube.com/watch?v=4_MVxIKO064
- <https://www.youtube.com/watch?v=xw7Dg-N4jE4>

Visu kopā salika un labas domas par
katru autoru domāja:
Ingrīda Tārauda

